

Arrest

nr. 72 380 van 21 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese, afkomstig uit Siboc / Eperm (gemeente Podujevë) en bent u Kosovaars staatsburger. In het schooljaar 2005-2006 studeerde u af als lerares lager onderwijs. U ging vervolgens aan de slag in de basisschool van Bradash. Op 20 augustus 2006 trad u in het huwelijk met uw (Y.A.). Uw ouders stonden niet achter de beslissing om met hem te trouwen. Op 11 maart 2008 werd uw zoontje geboren in Prishtinë. Eind maart 2011 stelden de dokters vast dat uw zoon medische problemen had. U kon met uw zoon terecht bij verschillende ziekenhuizen en dokters in Kosovo voor behandelingen. De kosten voor deze behandelingen en medicijnen liepen op. Uw schoonouders eisten dat u stopte met werken om voor uw zoontje te kunnen zorgen. Uw man koos de zijde van zijn ouders. Door de ruzies en spanningen met uw schoonfamilie en

man kon u de situatie niet meer aan en besloot u te scheiden. U kon niet bij uw ouders terecht omdat zij niet meer met u spreken. Op 11 juli 2011 verliet u het land met uw zoon. Op 13 juli 2011 arriveerde u in België, waar u asiel aanvroeg. Op dezelfde dag werd de scheiding officieel uitgesproken. U verklaarde omwille van de gezondheidsproblemen van uw zoontje niet meer naar Kosovo te kunnen terugkeren. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uitgereikt op 28 januari 2010; de geboorteakte van uw zoon, uitgereikt op 18 oktober 2010; het vonnis van uw echtscheiding, d.d. 13 juli 2011; en verschillende medische attesten van de behandelingen die u zoon onderging in Kosovo.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Wat betreft het hoofdmotief van uw asielaanvraag, i.e. de medische problemen van uw zoon – uw zoontje heeft een ziekte die in Kosovo volgens u onvoldoende behandeld kan worden (CGVS, p. 6-7) –, die u staaft met allerhande attesten, dient te worden vastgesteld dat deze problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980. Uit uw verklaringen en de neergelegde medische attesten blijkt overigens dat u probleemloos toegang had tot de gezondheidszorg in Kosovo. Zo legde u verschillende medische rapporten en laboratoria-analyses van dokters in Podujevë en Prishtinë neer.

U verklaarde Kosovo voorts te hebben verlaten naar aanleiding van spanningen en ruzies met uw schoonfamilie. Ze wensten dat u voor uw zoontje zou zorgen. Daarvoor eisten ze dat u stopte met werken (CGVS, p.6). Dit zijn echter problemen van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard. Uw beweerde problemen houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Uit uw gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat u uitsluitend problemen heeft met familieleden. Eerst had u problemen met uw ouders, die niet akkoord gingen met uw huwelijk. Later had u problemen met uw man en schoonouders, vanwege de eis dat u zou stoppen met werken. Er werd nooit fysiek geweld tegen u gebruikt. U voegde hieraan toe dat u nooit problemen heeft gehad met andere burgers (CGVS, p.7).

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Zelf vond u de door u aangehaalde problemen onvoldoende zwaarwichtig om bescherming in te roepen van de Kosovaarse politie (CGVS, p.7-8). Hieraan kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u bij eventuele toekomstige problemen met uw (schoon)familie niet zou kunnen rekenen op bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Tot slot blijkt uit niets dat u zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om eventuele toekomstige problemen met uw ex-man en zijn familie te vermijden of te ontlopen. Uw problemen met

hem vonden namelijk enkel plaats bij uw schoonfamilie thuis in Bradash (CGVS, p.2; p.8). Uw verklaring dat u zich niet elders in Kosovo kan vestigen – u zou daar misschien geen werk vinden (CGVS, p.8) – is een probleem van louter socio-economische aard, welke niet ressorteert onder de toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin houdt dit probleem enig verband met de bepalingen van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitskaart en de geboorteakte van uw zoon bevestigen uw identiteit en uw nationaliteit, die niet ter discussie staan. Evenmin wordt uw echtscheiding betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en zorgvuldigheidsverplichting.

Verzoekster is van oordeel dat geenszins werd onderzocht of verzoekster om redenen omschreven in het vluchtelingenverdrag bij een terugkeer naar haar land van herkomst geen beroep zal kunnen doen op een afdoende medische verzorging. Het is evident dat haar zoon vlugger zal genezen in het buitenland dan in Kosovo waar de gezondheidszorg in een armzalige toestand verkeert.

Verzoekster verwijst naar en citeert uit een rapport van Caritas International (januari 2010) en een rapport van Balkan Investigate en Reporting Network (november 2009)..

Verzoekster voert aan dat door verweerder geen recente informatie/rapporten aangaande Kosovo anno 2011 werden aangehaald waaruit blijkt dat de situatie zoals beschreven in de voormelde rapporten zou zijn gewijzigd.

2.1.2. Verzoekster loopt zeker een “reëel risico op ernstige schade” in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten

onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeksters reden voor de asielaanvraag is gelegen in de medische problemen van haar zoon en de daaruit voortvloeiende familiale en financiële problemen (gehoor CGVS, p. 6-7). De ziekte van haar zoon wordt gestaafd met allerhande attesten.

Verzoekster duidt noch omschrijft de redenen, zoals bepaald in het vluchtelingenverdrag, volgens dewelke zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst geen beroep zou kunnen doen op een afdoende medische verzorging.

De Raad stelt vast, in navolging van verweerder, dat deze medische, familiale en financiële problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit verzoeksters verklaringen en de neergelegde medische attesten blijkt daarenboven dat verzoekster probleemloos toegang had tot de gezondheidszorg in Kosovo. Dit blijkt manifest uit de verschillende medische rapporten en laboratoria-analyses, die gelet op de datumvermelding, bovendien van recente aard zijn.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoekster voert in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus aan dat zij *“geenszins (...) in Kosovo beroep zal kunnen doen op een afdoende gezondheidszorg wat een onmenselijke behandeling uitmaakt”*.

Dienaangaande verwijst de Raad naar de door haar bijgebrachte medische documenten (administratief dossier, stuk 13) waaruit blijkt dat haar zoon het voorwerp uitmaakte van vele medische onderzoeken sinds maart 2011 tot en met juni 2011, zodat voormelde bewering feitelijke grondslag mist.

Mede in acht genomen dat door verzoekster aangehaalde medische problemen niet vallen onder toepassing van artikel 48/4, gelet op de verwijzing in voormeld artikel naar artikel 9ter, toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij (of haar zoon) een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS